№ 9 Հունվարի 26 (Փետրվարի 7) 1879 Հունվարի 26 (Փետրվարի 7) № 9

ՈՒՐԲԵՐՈՒԹ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի։

Թերթերում գրվում են միայն խմբագրատան մասին։

Ձեռագրությունները չեն տրվում։

ՄՇԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առավոտեան 10—1 ժամ (Բացի կիրակի և ուրբաթից)։

Աշխատությունն ընդունվում է ամեն լեզվով

Աշխատությունների համար վճարում են խրատանիշը քառին 2 կոպեկ։

ՊՈՎԵՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Միանգամ ապրած բնությունն չէ։—Նիրքին առանձնություն։ Նոմոկ Բոգոմիլ։ Նոմոկ Ալիսանդրապոլցի։ Նոմոկ Մոսկվացի։ Նոմոկ Դեկրանեցի։ Նոմոկ խմբագրին։ Նիրքին չարիք։—Մշակին հեռագրիներ։

ՄԻՆՉԵՎ ԱՆԺԱՄ ԸՆՏՎԱԾ ՉԷ

Ընթերցողը հասկանում է ամ վրա ենք խոսում։ Այո՛, մինչև այժմ ամբողջ ինքիքիսում մի մարդ չէ գտնվում, որ ապրած լինի ինքիքիսի բազաբաղելի պաշտոնը վարելու....

Մենք վաղուց ասացինք որ այն ձևով ընտրությունները, ինչ ձևով մեր նոր ձայնատուները են անում, երբեք մի հաստատ հետևանքի չեն հասցնի։

Խաղը ձայնատուները անիծ խաղերի վրա են բաժանվել և այդ խմբերից ոչ մինը շտապ չէ նի իր կանդիդատի համար 21 ձայնից առելի հաւաքել, ուրեմն կանդիդատներից ոչ մինը ձայնատուների ամբողջ թիւ երբորդան էլ չէ միացնում....

Այսպես ընտրել բազաբաղելու չէ կարելի։

Մինչև մեր նոր Դումայի մեջ մի 30, 35 մարդ չը կայ, որոնք փորը ի շատ հանրաշխարհիչ ունենալին իրանց մեջ և միասին հաւաքվելով մի մտանաւոր ժողով կազմեին և վերջապես որոշեին Դումայի մեծ ամբողջությունը կանդիդատին։

Խաղի առաջից մենք այն կարծիքի ենք, որ Դումայի վերջին նիստի ժամանակ գոթի գրած բուէարկությունը ձևը անյարմար էր։ Մենք կանդիդատներին միաժամանակ բուէարկել յարմար չէ այն պատճառով, որ բոլորն էլ կարող են անհաստատ և ոչ որ մեծամասնություն չը տանալ, այնինչ եթե նոյն հինգ կանդիդատներից իւրաքանչիւրը ջոկ ջոկ բուէարկվեր, և օրինակ առաջինը ընտրված չը լիներ, նրա փոխարինները կարող էին ընտրվել իրանց ձայները երկրորդին, և այլն։

Մենք կասեն որ դա Համոզմունքի պակասությունն ապացույց կը լիներ, թույլ մեր կարծիքով այդպես չէ։

Ասենք ես ունեմ իմ անփոփոխն կանդիդատ,—բայց նա, չը նայելով որ ես նրան ապիտակ քուէ եմ տուել, այնու ամենայնիւ չընտրվեցաւ։ Ինչ և իցէ մի քաղաքացուս հարգաւոր է ընտրել,—և որոշեցնում իմ կանդիդատը չընտրվեցաւ, այդ չէ նշանակում որ էլ ուրիշներ մարդ չը մնաց ամբողջ քաղաքում, այդ չէ նշանակում որ ես, ուրիշներից վրէժխնդիր լինելու համար, ամենքին սև քուէ պէտք է տամ....

Ես, որոշեցնում իմ կանդիդատը չընտրվեցաւ, ես այնու ամենայնիւ կարող եմ ընտրողական քուէ տալ երկրորդին, որ իմ կանդիդատ չէ եղել, որին ես իմ անդամ չեմ հաւանում; որպես իմ կանդիդատին,—բայց նայելով ուրեմն ես ուրեմն ինձ համար ընտրվեցաւ մարդ եմ գտնում, ուրեմն կարող եմ նրան իմ ձայնը տալ։

Պանաւանդ չը պէտք է մոռանալ որ մեր երկրի պէս երկրում հասարակական պաշտոնների վրա ընտրվողները միմեանցից շատ չեն տարբերվում առաւելին, կարգից գուրս յատկանիշներով....

Երբեմն բոլոր կանդիդատների միաժամանակ քուէարկելը ոչ իմ միայն անյարմար էր, բայց և առողջ գաղափարների դէմ էր։

Դ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍԻԼԻՔԻՆ

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՄԻՑ

16 յունվարի

Հայրենական քաղաքներից և գիւղերից շատ տարօրինակ տեղեկություններ են հաղորդվում մեր լրագրերին, որովհետև ամեն տեղ կամ գրագիր չը կան և կամ գանազան պատճառներ ստիպիչ են լինում նրանց ազատորէն խոսելու և հլմտությամբ գրելու։ մեր ժողովուրդի մեծ մասը իր բաղձանքին կարդալով անկարարությունն մեջ է մնում։ Ընտրի ուսկզբից չեմ հասկանում ապահովության հեռագրագրական քաղաքականեր անել իմ սառնքան մասնաւոր լուրերից և նամակներից։

Թերեզի հանդեսի Մ. քաղաքից բարեկամներս մինը գրում է։ «Քաղաքումը մեր քաղաքում ոչինչի մեծ առաջադիմություն է տրել, որ չը կարելի քիչ որ և իցէ մի ոչ քաղաքացու հարմարեմ։ Կարգացանում է գիւղական գաղափարի կամ տանուտերի ոգուցուն մեջ մեր հնում հնան ազգերի ոգուցուն մեջ։ Մի քանի գիւղեր մեր գիւղական հասարակությունն, որ բանեցնում է մի տանուտերի և երեքանենոց գաղափարի կառավարությունը, որտեղ պարտքերը և իրաւունքները որոշված են տեղական լիազորներով տարարված և բարձրագոյն տրվելիքներով։ Իւրաքանչիւր գաղափարի մասնաբնակ մասնաբնակներ են յանձնված տերությունից, որ պէտք է ապահովագրվին ամեն վնասներ և որոշմանքներ. քաղաքացիների հանդեպը տրվեր է, ինչպես ձեռք է տալիս ապրելու են գաղափարի, և որ գլխաւորն է իւրաքանչիւր գաղափարի առանց խորհրդակցությունն իր համար առանձին է գաղափարի և անենամ կրցնում ապրանք։ Հաղորդությունը գեղեցիկում մեջի խորհրդով վերջ է կատարում և տրվանապրվում մասնաբնակներում, այն էլ Հաստատ գիտեմ քիչ քիչցեր։ Իսկ գրիգորիանները բարգաչում և տրգաղությունի պարանոյ ոչ բնագանությունն ունեն, ոչ մասնաբնակ և ոչ նիւթական ոգի։ Ոչքան գրիգորությունները և գաղաբնակ գրչական յանցանքներ մեռում են մասնաբնակ և չը հասարակված, որ իրանց քիչուտ գունդի նեղ գեղեցիկան են գնում և յաստանան մասնաբնակ ընդեղ է։ Հասարակությունները իրանք են ընտրում նրանց, բայց ոչ գիտակցաբար և կամաւոր, ոչ ազատորեն։ Ամեն մարդ գնում է ոչ ինչ ոչ ինչ։ Ոչ ոչ ամենքն լաս նշան չէ։ Գիւղացու վիճակը յաստ ծանր է։ Նա մարդավարի ազատություն պարտականություն յանի գարգացում չունենալու համար քանանանները ոչ իրանից չես և մի քանի վատ կրգնելով գեղ. գիւղացանց էլ են։ գիւղական իշխանությունները, վարչությունն և քանանան միջոց համարում, հաղորդում և համարում են քիչում, որը քիչ անում ամենը ստանում եմ երկար տարիներ։ ամեն ինանանությունն, անիրաւությունն և գեղեցիան պատանաս ոչ ոչ երկար են։ ոչանց են, որ ամեն առաջադիմությունն և քարեկարգությունն կարը հանդիպում են և ուշացնում։ պարանց վարքի ապրելիքումը ոչ ոչ բոլորիս ընկեանքի մարդ իրանանանը թարգանչ և հասարանան բարգանանը ոչանչ և խանարանչ։—Ղարաբաղի մի քանի գիւղերում անգամ ամենը ոչի էր ընկել։ ուղղությունները փոխանակ իրանց բանկերում հաղորդված գարգաչոր ապրանքները հնանգնելու, մարքելու և առաջարանական միջոցների գիտելու սկսել են տարբերների գիտեմ կամ անեմ ոչիների ոչիները թարգանչ ասում։ Ես գիտեր ոչ ոչ ոչ ոչ։ Ամենքն գիտեն, ասում են, ասանչի գաղ և չգաղ ընկեանչ։ ոչանչ են Գիտանգներին մարքանչ և մի քան ասանչ և ասանչանչներն էլ բնակարանների մասին գիտ են նանչ բաց ոչի մեջ առանց թարգանչ։ ինչ նրանից յասաչ ոչիներ մարդանչ է ոչ